

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PEDRO CRUZ VILLALÓN
της 9ης Ιουλίου 2015¹

Υπόθεση C-201/14

Smaranda Bara κ.λπ.

κατά

**Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Casa Națională de Asigurări de Sănătate,
Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)
[αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία)**

για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]

«Προδικαστική παραπομπή — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Άρθρο 124 ΣΛΕΕ — Προνομιακή πρόσβαση στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα — Διάταξη μη έχουσα εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης — Προδήλως απαράδεκτο — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Άρθρο 7 — Προϋποθέσεις της νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων — Άρθρα 10 και 11 — Συγκατάθεση και ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων — Άρθρο 13 — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Εθνική ρύθμιση σχετικά με την απόκτηση της ιδιότητας του ασφαλισμένου — Πρωτόκολλο διαβιβάσεως, μεταξύ δύο δημοσίων οργανισμών, προσωπικών δεδομένων σχετικών με τα εισοδήματα των υποκειμένων των δεδομένων»

1. Σε ποιο βαθμό και με ποιους όρους επιτρέπεται οι δημόσιοι οργανισμοί κράτους μέλους, στο πλαίσιο της ασκήσεως των προνομίων δημόσιας εξουσίας τους, να μοιράζονται μεταξύ τους τα προσωπικά δεδομένα των διοικουμένων, και ιδίως τα δεδομένα που αφορούν τα εισοδήματα των τελευταίων, τα οποία συλλέγουν για την επιδίωξη της αποστολής γενικού συμφέροντος με την οποία είναι επιφορτισμένοι; Αυτό είναι, κατ' ουσίαν, το κύριο ερώτημα που ανακύπτει στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και που καθιστά αναγκαία την ερμηνεία, εκ μέρους του Δικαστηρίου, πλειόνων διατάξεων της οδηγίας 95/46/ΕΚ².

2. Πιο συγκεκριμένα, η υπό κρίση υπόθεση παρέχει στο Δικαστήριο την ευκαιρία να εξετάσει τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται κατά την οδηγία 95/46 η διαβίβαση προσωπικών δεδομένων μεταξύ διοικητικών αρχών και να διευκρινίσει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν τόσο τα δημόσια νομικά πρόσωπα που εμπλέκονται σε μια τέτοια διαβίβαση όσο και ο εθνικός νομοθέτης που καλείται να οριοθετήσει τις εν λόγω πρακτικές, ιδιαιτέρως όσον αφορά την ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

I – Το νομικό πλαίσιο

A— Το δίκαιο της Ένωσης

3. Για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης, κρίσιμες είναι κυρίως οι διατάξεις των άρθρων 7, 10, 11 και 13 της οδηγίας 95/46. Το κείμενο των λοιπών κρίσιμων διατάξεων θα παρατίθεται κατά την ανάλυση που ακολουθεί, εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο.

4. Το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να γίνεται μόνον εάν:

- α) το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του
ή
- β) είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης της οποίας το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι συμβαλλόμενο μέρος ή για την εκτέλεση προσυμβατικών μέτρων ληφθέντων αιτήσεως του
ή
- γ) είναι απαραίτητη για την τήρηση εκ του νόμου υποχρέωσης του υπευθύνου της επεξεργασίας
ή
- δ) είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα
ή
- ε) είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση έργου δημοσίου συμφέροντος ή εμπίπτοντος στην άσκηση δημοσίας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή στον τρίτο στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα
ή
- στ) είναι απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα, υπό τον όρο ότι δεν προέχει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα που χρήζουν προστασίας δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της παρούσας οδηγίας.»

5. Το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46 προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο εκπρόσωπός του πρέπει να παρέχει στο πρόσωπο από το οποίο συλλέγονται δεδομένα που το αφορούν τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται κατωτέρω, εκτός εάν το πρόσωπο αυτό έχει ήδη ενημερωθεί σχετικά:

- α) την ταυτότητα του υπευθύνου της επεξεργασίας και, ενδεχομένως, του εκπροσώπου του·
- β) τους σκοπούς της επεξεργασίας για την οποία προορίζονται τα δεδομένα·

- γ) οποιαδήποτε περαιτέρω πληροφορία, όπως:
- τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων,
 - το κατά πόσον η παροχή των δεδομένων είναι υποχρεωτική ή όχι, καθώς και τις ενδεχόμενες συνέπειες της άρνησης παροχής τους,
 - την ύπαρξη δικαιώματος πρόσβασης στα συγκεκριμένα δεδομένα και δικαιώματος διόρθωσής τους,
- εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι αναγκαίες, λόγω των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες συλλέγονται τα δεδομένα, ώστε να εξασφαλίζεται η θεμιτή επεξεργασία έναντι του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα.»

6. Το άρθρο 11 της οδηγίας 95/46 ορίζει τα εξής:

«1. Όταν τα δεδομένα δεν έχουν συλλεγεί από το πρόσωπο το οποίο αφορούν, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, ευθύς ως καταχωρηθούν τα δεδομένα ή, εάν προβλέπεται ανακοίνωσή τους σε τρίτους, το αργότερο κατά την πρώτη ανακοίνωσή τους, ο υπεύθυνος της επεξεργασίας ή ο εκπρόσωπός του πρέπει να παρέχει στο πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα τις εξής πληροφορίες, εκτός εάν το πρόσωπο αυτό έχει ήδη ενημερωθεί:

- α) την ταυτότητα του υπευθύνου της επεξεργασίας και, ενδεχομένως, του εκπροσώπου του·
 - β) τους σκοπούς της επεξεργασίας·
 - γ) οποιαδήποτε περαιτέρω πληροφορία, όπως:
 - τις κατηγορίες των σχετικών δεδομένων,
 - τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων,
 - την ύπαρξη δικαιώματος πρόσβασης στα δεδομένα που το αφορούν και δικαιώματος διόρθωσής τους,
- εφόσον οι πληροφορίες αυτές είναι αναγκαίες, λόγω των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες συλλέγονται τα δεδομένα, ώστε να εξασφαλίζεται θεμιτή επεξεργασία, έναντι του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται όταν, ιδίως όσον αφορά την επεξεργασία για σκοπούς στατιστικών ή ιστορικής ή επιστημονικής έρευνας, η ενημέρωση του ενδιαφερομένου αποδεικνύεται αδύνατη ή προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες ή εάν η καταχώρηση ή η ανακοίνωση επιβάλλεται ρητώς από το νόμο. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες εγγυήσεις.»

7. Το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46 ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν με νομοθετικά μέτρα την εμβέλεια των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 10, του άρθρου 11, παράγραφος 1, και των άρθρων 12 και 21, όταν ο περιορισμός αυτός απαιτείται για τη διαφύλαξη:

- α) της ασφάλειας του κράτους·

- β) της άμυνας·
- γ) της δημόσιας ασφάλειας·
- δ) της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης παραβάσεων του ποινικού νόμου ή της δεοντολογίας των νομοθετικά κατοχυρωμένων επαγγελματιών·
- ε) σημαντικού οικονομικού ή χρηματοοικονομικού συμφέροντος κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των νομισματικών, δημοσιονομικών και φορολογικών θεμάτων·
- στ) αποστολής ελέγχου, επιθεώρησης ή ρυθμιστικών καθηκόντων που συνδέονται, έστω και ευκαιριακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ) και ε)·
- ζ) της προστασίας του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα ή των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων προσώπων.»

B— Το εθνικό δίκαιο

8. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι ο νόμος υπ' αριθ. 95/2006 περί μεταρρυθμίσεως του τομέα υγείας και η απόφαση του προέδρου του εθνικού ταμείου ασφαλίσεως υγείας³ υπ' αριθ. 617/2007, της 13ης Αυγούστου 2007⁴, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του ως άνω νόμου, συνιστούν το νομικό πλαίσιο που διέπει την απόκτηση της ιδιότητας του ασφαλισμένου από τους ημεδαπούς που διαμένουν στη Ρουμανία και από τους αλλοδαπούς και τους ανιθαγενείς που έχουν αιτηθεί και λάβει παράταση ισχύος του δικαιώματος προσωρινής διαμονής τους ή που κατοικούν στη Ρουμανία, καθώς και τις υποχρεώσεις τους για την καταβολή της εισφοράς ασφαλίσεως υγείας.

9. Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι τα δύο ανωτέρω κείμενα εξουσιοδοτούν τους κρατικούς οργανισμούς να διαβιβάζουν στο CNAS τις απαραίτητες για την αναγνώριση της ιδιότητας του ασφαλισμένου πληροφορίες. Συναφώς, το άρθρο 315 του νόμου υπ' αριθ. 617/2007 ορίζει:

«Τα δεδομένα που είναι απαραίτητα για την αναγνώριση της ιδιότητας του ασφαλισμένου διαβιβάζονται ατελώς στα ταμεία ασφαλίσεως υγείας από τις αρχές, τους δημόσιους οργανισμούς ή άλλους φορείς, βάσει πρωτοκόλλου.»

10. Με πρωτόκολλο το οποίο συνήφθη στις 26 Οκτωβρίου 2007 με αριθμό P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007⁵, η Agenția Națională de Administrare Fiscală (εθνική υπηρεσία φορολογικής διοικήσεως)⁶ και το CNAS ρύθμισαν τους όρους διαβιβάσεως των σχετικών δεδομένων. Το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου προβλέπει τα εξής:

«Μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος πρωτοκόλλου, η [ANAF], μέσω των αρμόδιων υφιστάμενων δομών, θα παρέχει σε ηλεκτρονική μορφή την αρχική βάση δεδομένων αναφορικά με:

- a. τα εισοδήματα των προσώπων που ανήκουν στις κατηγορίες του άρθρου 1, παράγραφος 1, του παρόντος πρωτοκόλλου και, σε τριμηνιαία βάση, ενημέρωση της εν λόγω βάσεως δεδομένων, στο [CNAS], με υπόθεμα συμβατό με την αυτοματοποιημένη επεξεργασία, σύμφωνα με το παράρτημα 1 του παρόντος πρωτοκόλλου [...].»

3 — Casa Națională de Asigurări de Sănătate (στο εξής: CNAS).

4 — Απόφαση περί εγκρίσεως των μεθοδολογικών κανόνων σχετικά με τον καθορισμό των δικαιολογητικών εγγράφων για την απόκτηση της ιδιότητας του ασφαλισμένου ή του απαλλασσόμενου από τις εισφορές ασφαλισμένου και σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων αναγκαστικής εκτελέσεως ενόψει της εισπράξεως των οφειλόμενων στο ενιαίο εθνικό ταμείο κοινωνικής ασφαλίσεως ποσών.

5 — Στο εξής: πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007.

6 — Στο εξής: ANAF.

II – Η διαφορά της κύριας δίκης

11. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες και κλήθηκαν να καταβάλουν την εισφορά τους στο ενιαίο εθνικό ταμείο ασφαλίσεως υγείας με ατομικές ειδοποιήσεις οι οποίες εκδόθηκαν από το ταμείο ασφαλίσεως υγείας του Cluj (Ρουμανία) με βάση δεδομένα σχετικά με τα εισοδήματά τους, τα οποία είχαν παρασχεθεί στο CNAS από την ANAF.

12. Οι εν λόγω προσφεύγοντες αμφισβητούν, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, τις διάφορες διοικητικές πράξεις με βάση τις οποίες η ANAF διαβίβασε στο CNAS τα απαραίτητα για την έκδοση των ανωτέρω ειδοποιήσεων δεδομένα, ιδιαιτέρως δε τα δεδομένα σχετικά με τα εισοδήματά τους. Εκτιμούν ότι η διαβίβαση των προσωπικών τους δεδομένων από την ANAF προς το CNAS πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 95/46/EΚ. Τα δεδομένα αυτά διαβιβάστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν, βάσει απλού εσωτερικού πρωτοκόλλου, για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους είχαν αρχικώς γνωστοποιηθεί στο CNAS, χωρίς ρητή συγκατάθεση ή προηγούμενη ενημέρωση των προσφευγόντων.

13. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι η ρουμανική νομοθεσία προβλέπει, κατά τόπο αυστηρό και περιοριστικό, τη διαβίβαση των απαραίτητων για την αναγνώριση της ιδιότητας του ασφαλισμένου δεδομένων, δηλαδή των δεδομένων ταυτοποίησης του προσώπου (όνομα, επώνυμο, αριθμός ταυτότητας, τόπος κατοικίας ή διαμονής στη Ρουμανία), αποκλείοντας συνεπώς τη διαβίβαση των δεδομένων σχετικά με τα εισοδήματα που πραγματοποιούνται στη Ρουμανία.

III – Τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

14. Υπό τις συνθήκες αυτές, με διάταξη της 31ης Μαρτίου 2014, το Curtea de Apel Cluj (εφετείο Cluj, Ρουμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Είναι η εθνική φορολογική αρχή, ως αντιπροσωπευτικό όργανο του αρμόδιου Υπουργείου κράτους μέλους, χρηματοπιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 124 ΣΛΕΕ;
- 2) Είναι δυνατόν να ρυθμίζεται με οιοσδήποτε διοικητική πράξη, ήτοι με πρωτόκολλο που υπογράφεται μεταξύ της εθνικής φορολογικής αρχής και άλλου δημόσιου φορέα, η διαβίβαση της βάσεως δεδομένων που αφορά τα εισοδήματα που πραγματοποιούν υπήκοοι κράτους μέλους, από την εθνική φορολογική αρχή προς άλλο φορέα του κράτους μέλους, χωρίς τούτο να συνιστά προνομιακή πρόσβαση, όπως ορίζεται στο άρθρο 124 ΣΛΕΕ;
- 3) Εμπίπτει στην έννοια των “λόγων προληπτικής εποπτείας” του άρθρου 124 ΣΛΕΕ η διαβίβαση της βάσεως δεδομένων με σκοπό την επιβάρυνση των υπηκόων κράτους μέλους με υποχρεώσεις καταβολής κοινωνικών εισφορών υπέρ του φορέα του κράτους μέλους προς τον οποίο γίνεται η διαβίβαση;
- 4) Μπορεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας από αρχή διαφορετική από εκείνη για την οποία προορίζονταν, όταν αυτή η πράξη επιφέρει αναδρομικά περιουσιακή ζημία;»

15. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν στο Δικαστήριο το CNAS, η Ρουμανική και η Τσεχική Κυβέρνηση καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

16. Επιπλέον, το Δικαστήριο κάλεσε τους ενδιαφερομένους που έχουν δικαίωμα καταθέσεως παρατηρήσεων κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβουν θέση, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επί τριών σημείων, ήτοι επί της εκτάσεως των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχει, με βάση τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46, η ANAF ως εκδότης των διαβιβασθέντων δεδομένων καθώς και το CNAS ως αποδέκτης των δεδομένων αυτών, επί της κρισιμότητας του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46 για την ερμηνεία την οποία ζητεί το αιτούν δικαστήριο· και, τέλος, επί των κριτηρίων βάσει των οποίων το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 μεταξύ του CNAS και της ANAF δύναται να συνιστά «νομοθετικό μέτρο» κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46.

17. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης καθώς και η Ρουμανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στα ερωτήματα του Δικαστηρίου κατά τη δημόσια επ' ακροατηρίου συζήτηση που έλαβε χώρα στις 29 Απριλίου 2015.

IV – Επί του παραδεκτού των ερωτημάτων

18. Άπαντες οι ενδιαφερόμενοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο συμφωνούν ότι τα τρία πρώτα προδικαστικά ερωτήματα που υποβλήθηκαν από το αιτούν δικαστήριο, τα οποία αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 124 ΣΛΕΕ, πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτα, στο μέτρο που η συγκεκριμένη διάταξη του πρωτογενούς δικαίου δεν έχει σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης και δεν έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης.

19. Εν προκειμένω, το άρθρο 124 ΣΛΕΕ, το οποίο ανήκει στο κεφάλαιο της Συνθήκης σχετικά με την οικονομική πολιτική, απαγορεύει κάθε μέτρο που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση των κρατών μελών στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η διάταξη αυτή, η οποία υπάγει τις πράξεις χρηματοδοτήσεως του δημόσιου τομέα στην πειθαρχία της αγοράς και συμβάλλει με τον τρόπο αυτό στην ενίσχυση της δημοσιονομικής πειθαρχίας⁷, επιδιώκει, από κοινού με τα άρθρα 123 ΣΛΕΕ και 125 ΣΛΕΕ, έναν προληπτικού χαρακτήρα σκοπό, καθώς αποβλέπει, όπως είχε την ευκαιρία να υπογραμμίσει το Δικαστήριο, στη μείωση κατά το μέτρο του δυνατού του κινδύνου κρίσεων δημοσίου χρέους⁸.

20. Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 3604/93 ορίζει ότι ως «μέτρο που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση» νοείται κάθε νομοθετικό ή κανονιστικό μέτρο ή κάθε πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα που θεσπίζεται στο πλαίσιο της άσκησης της δημόσιας εξουσίας και είτε υποχρεώνει τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να αποκτούν ή να κατέχουν απαιτήσεις έναντι, μεταξύ άλλων, των κεντρικών κυβερνήσεων, των περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημόσιων αρχών, άλλων δημόσιων οργανισμών ή επιχειρήσεων των κρατών μελών, είτε χορηγεί φορολογικά πλεονεκτήματα από τα οποία μπορούν να επωφεληθούν μόνον τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή παρέχει χρηματοπιστωτικά πλεονεκτήματα μη σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, προκειμένου να ευνοήσει την απόκτηση ή την κατοχή τέτοιων απαιτήσεων από αυτά τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

21. Προφανώς, η επίμαχη στην κύρια δίκη περίπτωση και, πιο συγκεκριμένα, η πρόσβαση του CNAS στα δεδομένα που συνέλεξε η ANAF δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «προνομιακή πρόσβαση» στα «χρηματοπιστωτικά ιδρύματα»⁹, ούτε άλλωστε γίνεται λόγος για κάτι τέτοιο στην απόφαση περί παραπομπής.

7 — Βλ. πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΚ) 3604/93 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, για τον προσδιορισμό των εννοιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της απαγόρευσης της προνομιακής πρόσβασης που αναφέρεται στο άρθρο [124 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 332, σ. 4).

8 — Βλ. αποφάσεις Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, σκέψη 59) καθώς και Gauweiler κ.λπ. (C-62/14, EU:C:2015:400, σκέψεις 93 επ.).

9 — Βλ., συναφώς, τον ορισμό των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων τον οποίο παρέχει το άρθρο 4 του κανονισμού 3604/93.

22. Επομένως, είναι προφανές ότι το άρθρο 124 ΣΛΕΕ δεν έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης και ότι τα τρία πρώτα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

23. Εξάλλου, όσον αφορά το τέταρτο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτό είναι διατυπωμένο με πολύ γενικούς όρους, ότι δεν μνημονεύει τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης των οποίων ζητείται η ερμηνεία ενόψει της επιλύσεως της διαφοράς της κύριας δίκης και ότι περιλαμβάνει συνοπτική μόνον παρουσίαση του νομικού και πραγματικού πλαισίου της διαφοράς της κύριας δίκης, με αποτέλεσμα να μπορεί ευλόγως να υποστηριχθεί ότι είναι και αυτό απαράδεκτο.

24. Συναφώς, η Ρουμανική Κυβέρνηση υποστήριξε ότι δεν διαβλέπει κανέναν σύνδεσμο μεταξύ της ζημίας την οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, και η οποία απορρέει από την επίμαχη στην κύρια δίκη επεξεργασία δεδομένων, και της επιδιωκόμενης στο πλαίσιο της κύριας δίκης ακυρώσεως των διοικητικών πράξεων.

25. Είναι βεβαίως αληθές ότι, όπως προκύπτει από την επί της ουσίας εξέταση του τέταρτου ερωτήματος, η μνεία, εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου, της περιουσιακής ζημίας που προκαλείται αναδρομικώς στα πρόσωπα τα οποία αφορά η διαβίβαση δεν είναι κρίσιμη για τη διερεύνηση της συμβατότητας της εθνικής νομοθεσίας με τις απαιτήσεις της οδηγίας 95/46.

26. Ωστόσο, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει σαφώς ότι το τέταρτο ερώτημα αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας 95/46. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι διερωτάται, αφενός, αναφερόμενο σιωπηρώς στην περίπτωση του άρθρου 11 της οδηγίας 95/46, αν κατά την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που συνέλεξε η ANAF το CNAS τήρησε τις υποχρεώσεις ενημερώσεως τις οποίες υπέχει. Επισημαίνει δε ότι διερωτάται, αφετέρου, αν η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων με βάση το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως την οποία υπέχει το κράτος μέλος να διασφαλίζει τη σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας 95/46 επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αναφερόμενο, επίσης σιωπηρώς, στο άρθρο 13 της οδηγίας, το οποίο επιτρέπει περιορισμούς στα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνει η οδηγία αυτή, εφόσον αυτοί επιβάλλονται νομοθετικώς και περιβάλλονται με νόμιμες εγγυήσεις.

27. Η κατά τα ανωτέρω παρουσίαση των ερωτημάτων από το αιτούν δικαστήριο καθιστά δυνατή την επαρκή οριοθέτηση του ερωτήματος ερμηνείας της οδηγίας 95/46 το οποίο ανακύπτει στη διαφορά της κύριας δίκης.

28. Συναφώς, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η άρνηση παροχής απαντήσεως σε προδικαστικό ερώτημα είναι δυνατή μόνον αν προκύπτει προδήλως ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει τελεσφόρο απάντηση στα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν¹⁰.

29. Κατά συνέπεια, εκτιμώ ότι το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο είναι παραδεκτό και πρέπει να εξεταστεί.

10 — Βλ., συναφώς, τις προτάσεις μου στην υπόθεση Delvigne (C-650/13, EU:C:2015:363, σημείο 54).

V – Επί του τέταρτου ερωτήματος

30. Με το τέταρτο ερώτημά του, αναγνωσμένο υπό το φως των παρεχόμενων στην απόφαση περί παραπομπής εξηγήσεων και των ανωτέρω σκέψεων, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, κατ' ουσίαν, αν η οδηγία 95/46 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει σε δημόσιο οργανισμό κράτους μέλους να επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα των οποίων δεν ήταν αποδέκτης, και ιδίως δεδομένα σχετικά με τα εισοδήματα των υποκειμένων των δεδομένων, χωρίς τα τελευταία να έχουν δώσει συναφώς τη συγκατάθεσή τους ή να έχουν προηγουμένως ενημερωθεί.

A — Σύνοψη των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

31. Οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξαν ότι το αιτούν δικαστήριο επιδιώκει κατ' ουσίαν να προσδιοριστεί κατά πόσον είναι συμβατή με τις διαδικαστικές τάξεως απαιτήσεις της οδηγίας 95/46 η εθνική διοικητική πρακτική η οποία αποτυπώνεται εν προκειμένω στο πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 και συνίσταται στη διαβίβαση από την ANAF προς το CNAS, αυτομάτως και κατ' επανάληψη, των προσωπικών δεδομένων, μεταξύ των οποίων των φορολογικών δεδομένων, ορισμένων κατηγοριών φορολογουμένων (όνομα, επώνυμο, κατηγορίες εισοδημάτων και καταβληθέντες φόροι).

32. Απαντώντας στα ερωτήματα του Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης εκτιμούν ότι στην υπόθεση της εν λόγω δίκης έχει εφαρμογή το άρθρο 11 της οδηγίας 95/46. Η διάταξη αυτή καθορίζει τις υποχρεώσεις οι οποίες βαρύνουν τον πρωτογενώς υπεύθυνο (την ANAF) και τον δευτερογενώς υπεύθυνο (το CNAS) της επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων, εν προκειμένω την υποχρέωση γνωστοποιήσεως στα υποκείμενα των δεδομένων, μεταξύ άλλων, της ταυτότητας του υπευθύνου της δευτερογενούς επεξεργασίας, του σκοπού της επεξεργασίας των διαβιβασθέντων δεδομένων και των κατηγοριών των διαβιβασθέντων δεδομένων. Οι υποχρεώσεις αυτές βαρύνουν πρωτίστως τον υπεύθυνο της δευτερογενούς επεξεργασίας και πρέπει να εκπληρώνονται το αργότερο κατά τον χρόνο της πρώτης ανακοινώσεως των δεδομένων.

33. Συναφώς, υπογραμμίζουν ότι το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 εμφανίζει ανακολουθία, στο μέτρο που, αφενός, το άρθρο του 4 προβλέπει τη διαβίβαση βάσεων γενικών δεδομένων οι οποίες ενημερώνονται περιοδικώς, ενώ, αφετέρου, το άρθρο του 6, παράγραφος 1, προβλέπει ότι τα δεδομένα πρέπει να διαβιβάζονται σε κατ' ιδίαν περιπτώσεις και βάσει πρακτικού. Στην πραγματικότητα όμως, στην εθνική πρακτική δεν υφίστανται τέτοιου είδους πρακτικά και οι διαβιβάσεις πραγματοποιούνται αυτομάτως, κατά παράβαση των ανωτέρω διαδικαστικών απαιτήσεων.

34. Προβάλλουν, επιπλέον, ότι το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46 δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης, εφόσον το CNAS δεν ήταν αρμόδιο να καθορίσει τις εισφορές προς το ταμείο ασφαλίσεως υγείας. Συνεπώς, η διαβίβαση των δεδομένων δεν ήταν απαραίτητη, παρά μόνο για την περιορισμένη κατηγορία φορολογουμένων για τους οποίους είχε αναγνωρισθεί υποχρέωση εισφοράς, αλλά αυτή δεν είχε εκπληρωθεί εκουσίως.

35. Τονίζουν ωστόσο ότι, αν το Δικαστήριο εκτιμήσει ότι το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46 έχει εφαρμογή, τότε απόκειται στην ANAF και στο CNAS να δικαιολογήσουν την ανάγκη διαβιβάσεως των επίμαχων δεδομένων και να τεκμηριώσουν συνεπώς την ύπαρξη νομοθετικού μέτρου που επιτρέπει τη διαβίβαση αυτή ακόμα και χωρίς τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων. Εντούτοις, τέτοιο νομοθετικό μέτρο δεν υφίσταται, το δε πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 δεν δύναται να θεωρηθεί ως τέτοιο μέτρο. Δεδομένου ότι δεν δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα, το εν λόγω πρωτόκολλο δεν πληροί τις απαιτήσεις προβλεψιμότητας και ασφάλειας δικαίου και άρα δεν δύναται να παραγάγει αποτελέσματα *erga omnes*.

36. Η Ρουμανική Κυβέρνηση, στις γραπτές παρατηρήσεις της, τις οποίες συμμαρρίζεται κατ' ουσίαν και το CNAS, υποστήριξε, αφενός, ότι η διαβίβαση από την ANAF προς το CNAS των πληροφοριών σχετικά με τα εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες προβλεπόταν νομοθετικώς και ήταν απαραίτητη για την εκπλήρωση της αποστολής του CNAS και, αφετέρου, ότι η επεξεργασία, από το τελευταίο, των εν λόγω πληροφοριών ήταν αναγκαία για την τήρηση εκ του νόμου υποχρεώσεώς του κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας 95/46. Κατά συνέπεια, δεν απαιτούνταν ούτε συγκατάθεση ούτε ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων βάσει των άρθρων 10 και 11 της οδηγίας 95/46.

37. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ρουμανική Κυβέρνηση επέμεινε στο γεγονός ότι η διαβίβαση και η επεξεργασία των επίμαχων προσωπικών δεδομένων εντάσσονταν στο πλαίσιο των υποχρεώσεων συνεργασίας τις οποίες υπέχουν οι δημόσιοι οργανισμοί βάσει του κώδικα φορολογικής δικονομίας, και ιδίως βάσει των άρθρων 11 και 62 του τελευταίου. Από την άποψη αυτή, το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 δεν αποτελεί τη νομική βάση των ανωτέρω υποχρεώσεων, αλλά περιορίζεται στη ρύθμιση των όρων της διαβίβασης των δεδομένων από την ANAF προς το CNAS. Οι εν λόγω υποχρεώσεις διαβίβασης φορολογικών πληροφοριών, η οποία χωρεί μόνο μεταξύ δημοσίων οργανισμών με αποκλειστικό σκοπό τον προσδιορισμό του ύψους του φόρου και των οφειλόμενων εισφορών, μεταξύ των οποίων των εισφορών ασφάλισης υγείας, επιδιώκουν συνεπώς έναν νόμιμο σκοπό προστασίας φορολογικών συμφερόντων που εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46. Κατά συνέπεια, δεν απαιτούνταν ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων.

38. Η Τσεχική Κυβέρνηση υποστηρίζει πρωτίστως ότι η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων από την ANAF προς το CNAS μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς τη συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων, με βάση το άρθρο 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46, και χωρίς να είναι απαραίτητη σχετική ενημέρωση των προσώπων αυτών, κατ' εφαρμογήν των εξαιρέσεων των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 13 της ίδιας οδηγίας. Εξάλλου, η εν λόγω οδηγία δεν περιέχει διάταξη που να επιβάλλει την ειδική πρόβλεψη, σε γενικής εμβέλειας διάταξη, της διαβίβασης προσωπικών δεδομένων μεταξύ δημοσίων οργανισμών.

39. Η Επιτροπή, στις γραπτές παρατηρήσεις της, τόνισε, καταρχάς, ότι τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης δεδομένα συνιστούν προσωπικά δεδομένα κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46, ότι οι δύο επίμαχοι εθνικοί οργανισμοί, ήτοι η ANAF και το CNAS, μπορούν να χαρακτηριστούν ως υπεύθυνοι της επεξεργασίας των ανωτέρω δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας και ότι τόσο η συλλογή όσο και η διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων χαρακτηρίζονται ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας.

40. Στις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή πρότεινε επίσης στο Δικαστήριο να κρίνει ότι τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 95/46 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντίκεινται στην επίμαχη στην κύρια δίκη διαβίβαση των δεδομένων σχετικά με τα εισοδήματα, εφόσον η διαβίβαση αυτή πραγματοποιείται με βάση σαφείς και ειδικές νομοθετικές διατάξεις των οποίων η εφαρμογή είναι προβλέψιμη για τα υποκείμενα των δεδομένων, κάτι που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

41. Στις προφορικές παρατηρήσεις της, και μέσω των απαντήσεών της στις ερωτήσεις που διατύπωσε το Δικαστήριο ενόψει της επ' ακροατηρίου συζήτησής, η Επιτροπή ανέπτυξε περαιτέρω την ως άνω θέση. Υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι οι προϋποθέσεις σχετικά με τη συγκατάθεση και την ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, από τις οποίες οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 7, 10 και 11 και 13 της οδηγίας 95/46 εξαρτούν τη συλλογή, τη διαβίβαση και την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, δεν πληρούνται υπό τις περιστάσεις της κύριας δίκης, και ότι, εν πάση περιπτώσει, η εθνική ρύθμιση, και ιδίως το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 μεταξύ της ANAF και του

CNAS, δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 13 της ίδιας οδηγίας, όπως αυτό ερμηνεύεται υπό το φως των άρθρων 8 και 52 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.

42. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ειδικότερα ότι η οδηγία 95/46 βασίζεται στην αρχή ότι το πρόσωπο το οποίο αφορά η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων πρέπει να λαμβάνει γνώση, βάσει σαφών, ειδικών και προβλέψιμων νομοθετικών διατάξεων, κάθε περιορισμού των δικαιωμάτων τα οποία του απονέμει η οδηγία 95/46. Ωστόσο, η επίμαχη στην κύρια δίκη διαβίβαση δεδομένων πραγματοποιείται βάσει ενός απλού πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ των δύο οργανισμών, το οποίο θεμελιώνεται με τη σειρά του σε μια διάταξη του νόμου υπ' αριθ. 95/2006 η οποία, αναφερόμενη στα απαραίτητα για την αναγνώριση της ιδιότητας του ασφαλισμένου δεδομένα, δεν ικανοποιεί τις ως άνω απαιτήσεις σαφήνειας.

43. Εξετάζοντας τις διάφορες ερωτήσεις που διατυπώθηκαν από το Δικαστήριο ενόψει της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τόσο η ANAF όσο και το CNAS έπρεπε να είχαν παράσχει στα υποκείμενα των δεδομένων τις πληροφορίες τις οποίες επιβάλλουν, αντιστοίχως, τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46, καθώς η ρουμανική νομοθεσία δεν πληρούσε τις απαραίτητες προϋποθέσεις ώστε να χωρεί παρέκκλιση από τις ανωτέρω υποχρεώσεις.

44. Συναφώς, τονίζει καταρχάς ότι η ρουμανική ρύθμιση δεν φαίνεται να πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46, το οποίο προβλέπει ότι οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται όταν η καταχώριση ή η ανακοίνωση των δεδομένων επιβάλλεται ρητώς από την εθνική νομοθεσία, παραπέμποντας ωστόσο στο εθνικό δικαστήριο προκειμένου αυτό να προβεί στη σχετική εξέταση.

45. Έπειτα, υπογραμμίζει ότι κάθε περιορισμός του προβλεπόμενου στα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46 δικαιώματος ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων πρέπει, κατά το άρθρο 13 της οδηγίας αυτής, να επιβάλλεται με νομοθετικό μέτρο, να επιδιώκει κάποιον από τους σκοπούς γενικού συμφέροντος που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή και να είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας. Η ρουμανική νομοθεσία, εντούτοις, δεν περιλαμβάνει κανένα μέτρο που να προβλέπει τέτοιου είδους εξαίρεση, ενώ η διάταξη η οποία προβλέπει τη διαβίβαση των δεδομένων από την ANAF προς το CNAS δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διάταξη που ορίζει σαφώς ότι δεν απαιτείται σχετική ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων.

46. Συναφώς, παρατηρεί ότι το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 μεταξύ της ANAF και του CNAS, το οποίο ρυθμίζει τη διαβίβαση των πληροφοριών μεταξύ των δύο οργανισμών χωρίς ωστόσο να περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νομοθετικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46. Πρόκειται για απλή διμερή συμφωνία, μη δημοσιευθείσα στην επίσημη εφημερίδα, η οποία δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και δεν είναι αντιτάξιμη έναντι των τρίτων. Το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46 αντανακλά, από την άποψη αυτή, τις διατάξεις του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και του άρθρου 8, παράγραφος 2, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών στον ειδικό τομέα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και πρέπει συνεπώς να ερμηνεύεται υπό το φως της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

47. Εν πάση περιπτώσει, ακόμα κι αν υποθεθεί ότι η ρουμανική νομοθεσία όντως περιλαμβάνει την απαιτούμενη νομοθετική εξαίρεση, ο περιορισμός της υποχρεώσεως ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων πρέπει να πληροί το κριτήριο της αναγκαιότητας και να είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας. Συναφώς, μολονότι μπορεί να γίνει δεκτό, αφενός, ότι η λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας ασφαλίσεως υγείας συνιστά όντως σκοπό γενικού συμφέροντος κατά την έννοια

του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46 και ότι η διαβίβαση των δεδομένων από την ANAF προς το CNAS συμβάλλει στην υλοποίηση του σκοπού αυτού, εντούτοις δύσκολα γίνεται κατανοητός ο λόγος για τον οποίον είναι απαραίτητο να παραλειφθεί η ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων, καθώς δεν υπάρχει κίνδυνος η ενημέρωση αυτή να υπονομεύσει την υλοποίηση του ανωτέρω σκοπού.

B— Επί των βασικών κρίσιμων διατάξεων της οδηγίας 95/46

48. Προκειμένου να δοθεί τελεσφόρος απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει καταρχάς να υπομνησθούν οι βασικοί κανόνες τους οποίους θεσπίζουν τα άρθρα 5 έως 7 και 10 έως 13 της οδηγίας 95/46 και οι οποίοι, στο μέτρο που διέπουν την επεξεργασία και τη διαβίβαση προσωπικών δεδομένων, είναι κρίσιμοι για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης.

49. Κατά το άρθρο 5 της οδηγίας 95/46, απόκειται στα κράτη μέλη να καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι σύννομη, εντός των ορίων των διατάξεων των άρθρων 6 έως 21.

50. Όπως υπενθύμισε επανειλημμένως το Δικαστήριο, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που γίνονται δεκτές κατά το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να είναι σύμφωνη, αφενός, προς τις αρχές που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων, τις οποίες θέτει το άρθρο 6 της άνω οδηγίας, και, αφετέρου, προς τις βασικές αρχές της νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων που απαριθμεί το άρθρο 7 της ίδιας οδηγίας¹¹.

51. Τα άρθρα 6 και 7 της εν λόγω οδηγίας καθορίζουν επομένως, όσον αφορά την προκείμενη υπόθεση, τρεις πρωταρχικές απαιτήσεις σχετικά με τη συλλογή και την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

52. Ο υπεύθυνος της επεξεργασίας¹² πρέπει, μεταξύ άλλων, να φροντίζει ώστε τα προσωπικά δεδομένα να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς, να υφίστανται σύννομη και θεμιτή επεξεργασία και η μεταγενέστερη επεξεργασία τους να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς¹³.

53. Το άρθρο 7 της οδηγίας 95/46 προβλέπει, με τη σειρά του, ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να θεωρηθεί σύννομη, και άρα να πραγματοποιηθεί, μόνον εάν υπάγεται σε κάποια από τις απαριθμούμενες περιπτώσεις, και ιδίως, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, αν το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα έχει δώσει συναφώς τη ρητή συγκατάθεσή του¹⁴ ή αν η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την τήρηση εκ του νόμου υποχρεώσεως του υπευθύνου της επεξεργασίας¹⁵ ή ακόμα αν είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση έργου δημοσίου συμφέροντος ή εμπύκτοντος στην άσκηση δημοσίας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας ή στον τρίτο στον οποίο ανακοινώνονται τα δεδομένα¹⁶.

11 — Βλ. αποφάσεις Österreichischer Rundfunk κ.λπ. (C-465/00, C-138/01 και C-139/01, EU:C:2003:294, σκέψη 65)· Huber (C-524/06, EU:C:2008:724, σκέψη 48)· ASNEF και FECEMD (C-468/10 και C-469/10, EU:C:2011:777, σκέψη 26), καθώς και Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, σκέψη 33).

12 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 95/46.

13 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 95/46.

14 — Βλ. άρθρο 7, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46.

15 — Βλ. άρθρο 7, στοιχείο γ', της οδηγίας 95/46.

16 — Βλ. άρθρο 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46.

54. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η διάταξη αυτή περιλαμβάνει εξαντλητική και περιοριστική απαρίθμηση των περιπτώσεων στις οποίες η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να θεωρηθεί σύννομη¹⁷. Διευκρίνισε επίσης ότι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας 95/46 που συνίσταται στην εξασφάλιση ισοδύναμου επιπέδου προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη, η έννοια της αναγκαιότητας όπως απορρέει από το άρθρο 7, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής δεν μπορεί να έχει περιεχόμενο μεταβαλλόμενο αναλόγως του κράτους μέλους, αλλά συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης¹⁸.

55. Όσο για τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46, αυτά καθορίζουν τις υποχρεώσεις ενημέρωσης τις οποίες υπέχει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων, διακρίνοντας μεταξύ της περιπτώσεως κατά την οποία τα δεδομένα αντλούνται από το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται και εκείνης κατά την οποία τα εν λόγω δεδομένα δεν αντλούνται από το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται.

56. Το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46, ανεγνωσμένο υπό το φως της αιτιολογικής σκέψεως 38 της τελευταίας, προβλέπει ειδικότερα ότι τα πρόσωπα από τα οποία ο υπεύθυνος της επεξεργασίας των δεδομένων συνέλεξε τα δεδομένα αυτά πρέπει, εκτός αν έχουν ήδη ενημερωθεί σχετικώς, να είναι σε θέση να γνωρίζουν την ύπαρξη της επεξεργασίας και να έχουν πραγματική και ολοκληρωμένη ενημέρωση σχετικά με την εν λόγω συλλογή δεδομένων, ιδίως δε, προκειμένου η επεξεργασία αυτή να μπορεί να θεωρηθεί σύννομη, ενημέρωση σχετικά με τους σκοπούς της επεξεργασίας για την οποία προορίζονται τα δεδομένα καθώς και με τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων αυτών, κατά το προαναφερθέν άρθρο 10, στοιχεία β' και γ'.

57. Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46, ανεγνωσμένο υπό το φως των αιτιολογικών σκέψεων 39 και 40 της τελευταίας, πραγματεύεται τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η επεξεργασία αφορά δεδομένα τα οποία δεν αντλήθηκαν απευθείας από το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται, ιδίως όταν αυτά ανακοινώθηκαν νομίμως σε τρίτον ενώ η ανακοίνωση αυτή δεν προβλεπόταν κατά τον χρόνο της συλλογής τους¹⁹. Και στις περιπτώσεις αυτές, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει, εκτός αν έχουν ήδη ενημερωθεί σχετικώς, να έχουν ενημέρωση ευθύς ως καταχωρισθούν τα δεδομένα ή, εάν προβλέπεται ανακοίνωσή τους σε τρίτους, το αργότερο κατά την πρώτη ανακοίνωσή τους, σχετικά, ιδίως, με τους σκοπούς της επεξεργασίας, με τις κατηγορίες των σχετικών δεδομένων και με τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων, κατά το προαναφερθέν άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ'.

58. Ωστόσο, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται ιδίως όταν η καταχώριση ή η ανακοίνωση των δεδομένων επιβάλλεται ρητώς από τον νόμο, οπότε τα κράτη μέλη οφείλουν να προβλέψουν κατάλληλες εγγυήσεις.

59. Τέλος, το άρθρο 13 της οδηγίας 95/46, το οποίο τιτλοφορείται «Εξαιρέσεις και περιορισμοί», προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν με νομοθετικά μέτρα την εμβέλεια των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, από τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, όταν ο περιορισμός αυτός απαιτείται για τη διαφύλαξη υπέρτερων συμφερόντων και, ιδίως, «σημαντικού οικονομικού ή χρηματοοικονομικού συμφέροντος κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων

17 — Βλ. απόφαση ASNEF και FECEMD (C-468/10 και C-469/10, EU:C:2011:777).

18 — Βλ. απόφαση Huber (C-524/06, EU:C:2008:724, σκέψη 52).

19 — Σχετικά με τη διάταξη αυτή, βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις Rijkeboer (C-553/07, EU:C:2009:293, σκέψεις 67 και 68)· IPI (C-473/12, EU:C:2013:715, σκέψεις 23 και 24, 45 και 46), καθώς και Rynęś (C-212/13, EU:C:2014:2428, σκέψη 34).

των νομισματικών, δημοσιονομικών και φορολογικών θεμάτων»²⁰, ή ακόμα «αποστολής ελέγχου, επιθεώρησης ή ρυθμιστικών καθηκόντων που συνδέονται, έστω και ευκαιριακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ) και ε)» του άρθρου 13, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας²¹.

60. Στη συνέχεια θα εξεταστεί, υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω διατάξεων, η επίμαχη στην κύρια δίκη περίπτωση.

Γ— Επί του χαρακτηρισμού της περιπτώσεως της κύριας δίκης υπό το πρίσμα της οδηγίας 95/46

61. Πρώτα απ' όλα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης δεδομένα, τα οποία διαβιάστηκαν από την ANAF προς το CNAS, συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46. Ειδικότερα, τα δεδομένα αυτά, τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως το όνομα και το επώνυμο των υποκειμένων των δεδομένων²² καθώς και πληροφορίες σχετικές με τα εισοδήματά τους²³, συνιστούν αναμφιβόλως «πληροφορίες που αναφέρονται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί». Η διαβίβασή τους από την ANAF και η επεξεργασία τους από το CNAS συνιστούν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', της ως άνω οδηγίας.

62. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη περίπτωση εμπίπτει όντως στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46.

63. Επιπλέον, η επίμαχη στην κύρια δίκη περίπτωση ενδέχεται να εμπίπτει τόσο στο άρθρο 10 όσο και στο άρθρο 11 της οδηγίας 95/46. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις που προηγήθηκαν, για να είναι σύννομη η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων των προσφευγόντων της κύριας δίκης από την ANAF, η τελευταία όφειλε να τους ενημερώσει, μεταξύ άλλων, για τη διαβίβαση των δεδομένων αυτών προς το CNAS, σύμφωνα με το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 95/46. Εξάλλου, η επεξεργασία από το CNAS των δεδομένων που είχαν διαβιβασθεί από την ANAF προϋπέθετε επίσης ότι οι ανωτέρω προσφεύγοντες έπρεπε να ενημερωθούν τουλάχιστον σχετικά με τους σκοπούς της εν λόγω επεξεργασίας καθώς και με τις κατηγορίες των σχετικών δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 11, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 95/46.

64. Κατά δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου²⁴ δεν αφορά την επεξεργασία των επίμαχων στην κύρια δίκη προσωπικών δεδομένων από την ANAF, και πιο συγκεκριμένα τις προϋποθέσεις για τον θεμιτό και νόμιμο χαρακτήρα της επεξεργασίας αυτής κατά τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 95/46.

65. Το ερώτημα αφορά μόνο τη διαβίβαση των δεδομένων από έναν δημόσιο οργανισμό σε άλλον, και πιο συγκεκριμένα τη διαβίβαση των δεδομένων που είχε συλλέξει η ANAF προς το CNAS και την επεξεργασία, από το τελευταίο, των δεδομένων αυτών, πράξεις οι οποίες, αφενός, πραγματοποιήθηκαν χωρίς τη συγκατάθεση και την ενημέρωση των υποκειμένων των δεδομένων και, αφετέρου, διενεργήθηκαν κατ' εφαρμογήν εθνικής ρυθμίσεως η οποία δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις της οδηγίας 95/46, και ιδιαιτέρως τις υποχρεώσεις ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46.

20 — Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46.

21 — Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46.

22 — Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Österreichischer Rundfunk κ.λπ. (C-465/00, C-138/01 και C-139/01, EU:C:2003:294, σκέψη 64).

23 — Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Satakunnan Markkinapörssi και Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψη 35).

24 — Ούτε άλλωστε και η προσφυγή των αιτούντων της κύριας δίκης.

66. Το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να εξετασθεί από την άποψη των υποχρεώσεων που βαρύνουν τόσο την ANAF όσο και το CNAS και, συνεπώς, να εξετασθεί κυρίως υπό το πρίσμα, καταρχάς, των διατάξεων των άρθρων 7, 10 και 11 της οδηγίας 95/46 και των θεσπιζόμενων από αυτές προϋποθέσεων σχετικά με τη συγκατάθεση και την ενημέρωση των προσώπων τα οποία αφορά η επεξεργασία των οικείων δεδομένων. Το ίδιο ερώτημα πρέπει, ενδεχομένως, να εξεταστεί και υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 13 της ίδιας οδηγίας, το οποίο καθορίζει τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς στην εμβέλεια των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, από τα άρθρα 10 και 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.

Δ — Επί της τηρήσεως των απαιτήσεων ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων οι οποίες καθορίζονται από τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 95/46

67. Δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγοντες της κύρια δίκης και, ευρύτερα, τα πρόσωπα τα οποία αφορά η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων που συλλέγει η ANAF προς το CNAS καθώς και η επεξεργασία, από το τελευταίο, των δεδομένων αυτών, αφενός, δεν ενημερώθηκαν από την ANAF για την εν λόγω διαβίβαση κατά τις επιταγές του άρθρου 10 της οδηγίας 95/46. Αφετέρου, τα ως άνω πρόσωπα δεν έδωσαν τη ρητή συγκατάθεσή τους, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46, για την προαναφερθείσα επεξεργασία από το CNAS, ούτε ενημερώθηκαν για την επεξεργασία αυτή κατά τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.

68. Όσον αφορά τη συγκατάθεση, καθίσταται εμφανές ότι, όπως υποστήριξε η Ρουμανική Κυβέρνηση και το CNAS, η επεξεργασία, από το τελευταίο, των προσωπικών δεδομένων των προσώπων τα οποία πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 7, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46. Κατά συνέπεια, δεν απαιτούνταν συναφώς η συγκατάθεση των εν λόγω προσώπων²⁵.

69. Πράγματι, εν προκειμένω, το CNAS υποχρεούται, βάσει του νόμου υπ' αριθ. 95/2006, να διαπιστώσει την ιδιότητα των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες ως ασφαλισμένων, ιδιότητα η αναγνώριση της οποίας εξαρτάται από την καταβολή, εκ μέρους των προσώπων αυτών, των εισφορών ασφαλίσεως υγείας προς τα τοπικά ταμεία ασφαλίσεως υγείας. Επομένως, η επεξεργασία εκ μέρους του CNAS των προσωπικών δεδομένων των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες τα οποία του διαβιβάζει η ANAF είναι απαραίτητη για τη διαπίστωση της ιδιότητας των προσώπων αυτών ως ασφαλισμένων και, *in fine*, για την απόλαυση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την ιδιότητα αυτή. Ως εκ τούτου, δεν απαιτούνταν η συγκατάθεση των προσώπων τα οποία αφορά η επίμαχη στην κύρια δίκη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

70. Ωστόσο, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει ότι τα δεδομένα τα οποία κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβάστηκαν και υποβλήθηκαν σε επεξεργασία από το CNAS πληρούν το προβλεπόμενο στην ανωτέρω διάταξη κριτήριο της αναγκαιότητας, υπό την έννοια ότι η εν λόγω διαβίβαση και η εν λόγω επεξεργασία δεν υπερβαίνουν το αυστηρώς αναγκαίο για την εκπλήρωση της αποστολής του CNAS μέτρο²⁶.

25 — Επί της πτυχής αυτής, βλ., μεταξύ άλλων, το έγγραφο με τίτλο «Article 29 Data Protection Working Party (WP29), Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/46/EC, 9 Απριλίου 2014» (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp217_en.pdf).

26 — Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Huber (C-524/06, EU:C:2008:724).

71. Συνεπώς, η προσοχή πρέπει ουσιαστικά να εστιαστεί στο ζήτημα της τηρήσεως των απαιτήσεων ενημερώσεως, κατά τους όρους των άρθρων 10 και 11 της οδηγίας 95/46, των προσώπων τα οποία αφορά η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων από την ANAF καθώς και η επεξεργασία των δεδομένων αυτών από το CNAS.

72. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες από την ANAF προς το CNAS και η επεξεργασία, από το τελευταίο, των δεδομένων αυτών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 95/46, παρά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα υποκείμενα των δεδομένων είχαν ενημερωθεί σχετικώς κατά τα άρθρα 10 και 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.

73. Πιο συγκεκριμένα, απόκειται στο κράτος μέλος να προβλέψει τα απαραίτητα μέτρα ώστε έκαστος εκ των δύο αυτών οργανισμών, οι οποίοι είναι αμφότεροι υπεύθυνοι της επεξεργασίας των επίμαχων στην κύρια δίκη προσωπικών δεδομένων, να γνωστοποιεί στα υποκείμενα των δεδομένων τις απαιτούμενες πληροφορίες, δηλαδή η μεν ANAF με βάση το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46, το δε CNAS με βάση το άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας, εκτός αν η καταχώριση ή η ανακοίνωση των δεδομένων επιβάλλονται, στην τελευταία περίπτωση, ρητώς από τον νόμο.

74. Συναφώς, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί, όπως επισήμανε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η εν λόγω απαίτηση ενημερώσεως των προσώπων τα οποία αφορά η επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων, η οποία εγγυάται τη διαφάνεια κάθε επεξεργασίας, έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία καθώς από αυτήν εξαρτάται η άσκηση, από τους ενδιαφερομένους, του δικαιώματός τους να έχουν πρόσβαση στα υπό επεξεργασία δεδομένα, το οποίο μνημονεύεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 95/46, και του δικαιώματός τους να αντιταχθούν στην επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων, το οποίο ορίζεται στο άρθρο 14 της ίδιας οδηγίας.

75. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν ενημερώθηκαν επισήμως και ατομικώς από την ANAF σχετικά με τη διαβίβαση των προσωπικών τους δεδομένων προς το CNAS, ιδίως δε των δεδομένων σχετικά με τα εισοδήματά τους, όπως απαιτεί το άρθρο 10 της οδηγίας 95/46. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι το CNAS δεν τους παρέσχε, κατά την καταχώριση των δεδομένων που διαβιβάστηκαν από την ANAF, ούτε τις πληροφορίες οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, σημεία α' έως γ', της οδηγίας 95/46.

76. Η Ρουμανική Κυβέρνηση υποστήριξε ωστόσο ότι η ANAF, βάσει πλειόνων διατάξεων του κώδικα φορολογικής δικονομίας και του άρθρου 315 του νόμου υπ' αριθ. 95/2006, υποχρεούται να διαβιβάζει στα τοπικά ταμεία ασφαλίσεως υγείας τις απαραίτητες πληροφορίες για τη διαπίστωση, από το CNAS, της «ιδιότητας του ασφαλισμένου» των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες και ότι το ύψος των οφειλόμενων από τα πρόσωπα αυτά εισφορών δεν μπορεί να προσδιοριστεί παρά μόνο με βάση τις σχετικές με τα ανωτέρω εισοδήματα πληροφορίες, τις οποίες κατέχει η ANAF, προς την οποία τα πρόσωπα αυτά υποχρεούνται να υποβάλλουν ετήσια δήλωση εισοδήματος.

77. Επομένως, πάντα κατά τη Ρουμανική Κυβέρνηση, η νομοθεσία καθιερώνει υποχρέωση του CNAS να επεξεργάζεται τα προσωπικά δεδομένα των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες, ενόψει μεταξύ άλλων της κινήσεως διαδικασιών αναγκαστικής εισπράξεως των μη καταβληθεισών εισφορών, και η ANAF υποχρεούται, συναφώς, να παρέχει τις απαραίτητες προς τον σκοπό αυτό πληροφορίες σχετικά με τα εισοδήματα των ανωτέρω προσώπων, με τη διευκρίνιση ότι οι συγκεκριμένοι όροι της διαβιβάσεως των εν λόγω πληροφοριών μεταξύ των δύο εθνικών οργανισμών ρυθμίζονται από το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007 που συνήφθη μεταξύ των δύο οργανισμών, ρητή πρόβλεψη για το οποίο περιέχεται στο άρθρο 315 του νόμου υπ' αριθ. 95/2006.

78. Συναφώς, πρέπει καταρχάς να παρατηρηθεί ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων πραγματοποιείται μεταξύ δημοσίων οργανισμών, προς εκπλήρωση γενικών υποχρεώσεων συνεργασίας που προβλέπονται από γενικές διατάξεις του νόμου υπ' αριθ. 95/2006 ή του κώδικα φορολογικής δικονομίας, δεν μπορεί, αυτό και μόνο, να απαλλάξει το κράτος μέλος και τους εμπλεκόμενους οργανισμούς από τις υποχρεώσεις ενημερώσεως τις οποίες υπέχουν με βάση την οδηγία 95/46.

79. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι το άρθρο 315 του νόμου υπ' αριθ. 95/2006 μπορεί να επέχει θέση προηγούμενης ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 95/46. Πράγματι, η διάταξη αυτή αναφέρεται στις πληροφορίες σχετικά με την ιδιότητα του ασφαλισμένου, χωρίς να μνημονεύει καθόλου τα εισοδήματα των υποκειμένων των δεδομένων, με αποτέλεσμα τα τελευταία να μην μπορούν να θεωρηθούν ως ενημερωμένα ως προς τη διαβίβαση των σχετικών με τα εισοδήματά τους δεδομένων κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 10.

80. Τα σχετικά με τα εισοδήματα των ενδιαφερόμενων προσώπων δεδομένα είναι τόσο σημαντικά, ώστε να δικαιολογείται πλήρως το να αποτελεί η διαβίβασή τους από τον δημόσιο οργανισμό που τα συλλέγει προς άλλο δημόσιο οργανισμό αντικείμενο ειδικής ενημερώσεως σε συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του άρθρου 10, στοιχείο γ', της οδηγίας 95/46, ενημέρωση η οποία δεν έλαβε χώρα στην υπόθεση της κύριας δίκης.

Ε — Επί της τηρήσεως των απαιτήσεων του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46

81. Στο παρόν στάδιο αναλύσεως της περιπτώσεως της κύριας δίκης, απομένει μόνο να εξεταστεί κατά πόσον η έλλειψη ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων είναι δυνατόν, εναλλακτικώς, να εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 13 της οδηγίας 95/46, η οποία προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν εξαιρέσεις και περιορισμούς στην εμβέλεια των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται μεταξύ άλλων στα άρθρα 10 και 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως εγγυήσεων αντίστοιχων με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη²⁷. Κατά τη διάταξη αυτή, ένας τέτοιου είδους περιορισμός της υποχρεώσεως ενημερώσεως των υποκειμένων των δεδομένων επιβάλλεται να προβλέπεται με νομοθετικό μέτρο²⁸, να δικαιολογείται από κάποιον εκ των σκοπών γενικού συμφέροντος που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή και να έχει χαρακτήρα αυστηρώς αναλογικό σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

82. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η διαβίβαση από την ANAF των δεδομένων που είναι απαραίτητα για τη διαπίστωση από το CNAS της ιδιότητας των προσώπων που πραγματοποιούν εισοδήματα από ανεξάρτητες δραστηριότητες ως ασφαλισμένων, όπως εξάλλου και η επεξεργασία, από το CNAS, των πληροφοριών που διαβιβάζονται κατ' αυτόν τον τρόπο, ενδέχεται να αποδειχθούν απαραίτητες για τη διαφύλαξη σημαντικού οικονομικού ή χρηματοοικονομικού συμφέροντος στον φορολογικό τομέα του οικείου κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46.

83. Ωστόσο, δεν προκύπτει ούτε από την απόφαση περί παραπομπής ούτε από τις γραπτές και τις προφορικές παρατηρήσεις που παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο από τη Ρουμανική Κυβέρνηση ότι η εφαρμοστέα στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία περιλαμβάνει νομοθετικές διατάξεις που απαλλάσσουν σαφώς και ρητώς την ANAF και/ή το CNAS από τις υποχρεώσεις ενημερώσεως τις οποίες υπέχουν.

27 — Βλ. απόφαση Volker und Markus Schecke και Eifert (C-92/09 και C-93/09, EU:C:2010:662, σκέψη 65).

28 — Βλ., συναφώς, τις προτάσεις μου στην υπόθεση Scarlet Extended (C-70/10, EU:C:2011:255, σημεία 88 επ.) καθώς και στην υπόθεση Digital Rights Ireland κ.λπ. (C-293/12 και C-594/12, EU:C:2013:845, σημεία 108 επ.).

84. Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα το οποίο προβάλλει η Ρουμανική Κυβέρνηση και κατά το οποίο οι νομοθετικές διατάξεις που επιβάλλουν στην ANAF να διαβιβάζει στο CNAS τα απαραίτητα για την εκπλήρωση της αποστολής του δεδομένα, καθώς και το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007, το οποίο συνήφθη μεταξύ των δύο οργανισμών και ρυθμίζει τη διαβίβαση αυτή, συνιστούν το απαιτούμενο από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46 «νομοθετικό μέτρο» για την εισαγωγή εξαιρέσεως από την υποχρέωση ενημερώσεως την οποία υπέχουν οι υπεύθυνοι της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων.

85. Ειδικότερα, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, είναι προφανές ότι το πρωτόκολλο της 26ης Οκτωβρίου 2007, το οποίο επικαλείται η Ρουμανική Κυβέρνηση, δεν ικανοποιεί την πρώτη εκ των ανωτέρω απαιτήσεων, καθώς ουδόλως μπορεί να εξομοιωθεί με νομοθετικό μέτρο γενικής εμβέλειας, προσηκόντως δημοσιευμένο και αντιτάξιμο έναντι των προσώπων τα οποία αφορά η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων.

86. Φρονώ, κατά συνέπεια, ότι στο τέταρτο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία 95/46 έχει την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει σε δημόσιο οργανισμό κράτους μέλους να επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα τα οποία του διαβιβάστηκαν από άλλο δημόσιο οργανισμό, ιδίως σχετικά με τα εισοδήματα των υποκειμένων των δεδομένων, χωρίς τα εν λόγω πρόσωπα να έχουν προηγουμένως ενημερωθεί για τη διαβίβαση αυτή και για τη συνακόλουθη επεξεργασία.

VI – Πρόταση

87. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα του Curtea de Apel Cluj ως εξής:

- 1) Τα τρία πρώτα προδικαστικά ερωτήματα ερμηνείας του άρθρου 124 ΣΛΕΕ είναι απαράδεκτα.
- 2) Η οδηγία 95/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντίκειται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει σε δημόσιο οργανισμό κράτους μέλους να επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα τα οποία του διαβιβάστηκαν από άλλο δημόσιο οργανισμό, ιδίως σχετικά με τα εισοδήματα των υποκειμένων των δεδομένων, χωρίς τα εν λόγω πρόσωπα να έχουν προηγουμένως ενημερωθεί για τη διαβίβαση αυτή και για τη συνακόλουθη επεξεργασία.